

disputants- חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נפלה מעפרתו הימנו, אמר לחבירו תנה לי, ונתנה לו - טמאה.	רבי יונתן בן אלעזר:											◊
נתחלפו לו כלים של שבת בכלים של חול ולבשן - נטמאו.	רבי יונתן בן עמרם:											◊
מעשה בשתי נשים חבירות שנתחלפו להן כליהן בבית המרחץ, ובא מעשה לפני רבי עקיבא וטימאן.	רבי אלעזר בר צדוק:											◊
אלא מעתה, הושיט ידו לסל ליטול פת חיטין ועלתה בידו פת שעורים - הכי נמי דנטמאת?	מתקיף לה רבי אושעיא:										◊	
וכי תימא הכי נמי											!	
המשמר את החבית בחזקת של יין ונמצאת של שמן - טהורה מלטמא	והתניא:										◊	
ואסורה מלאכול	ולטעמיך, אימא סיפא:										◊	
אמאי?											◊	
באומר שמרתיה מדבר המטמאה ולא מדבר הפוסלה.	רבי ירמיה:										!	
ומי איכא נטירותא לפלגא?											◊	
אין											!	
הושיט ידו בסל, והסל על כתיפו, והמגריפה בתוך הסל, והיה בלבו על הסל ולא היה בלבו על המגריפה - הסל טהור והמגריפה טמאה.	והתניא:										!	
הסל טהור? תטמא המגריפה לסל											◊	
אין כלי מטמא כלי.											!	
ולטמא מה שבסל											◊	
באומר: שמרתיו מדבר שמתמאו, ולא מדבר הפוסלו.	רבינא:										!	
מכל מקום קשיא.											◊	
ועוד, מותיב רבה בר אבוח: מעשה באשה אחת שבאת לפני רבי ישמעאל, ואמרה לו: רבן בגד זה ארגתיו בטהרה, ולא היה בלבי לשומרו בטהרה. ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה, אמרה לו: רבי, נדה משכה עמי בחבל.	[מותיב רבה בר אבוח:]										◊	
כמה גדולים דברי חכמים שהיו אומרים: בלבו לשומרו - טהור, אין בלבו לשומרו - טמא.	רבי ישמעאל:										◊	
שוב מעשה באשה אחת שבאת לפני רבי ישמעאל, אמרה לו: רבי, מפה זו ארגתיה בטהרה ולא היה בלבי לשומרה. ומתוך בדיקות שהיה רבי ישמעאל בודקה, אמרה לו: רבי, נימא נפסקה לי וקשרתיה בפה.											◊	
כמה גדולים דברי חכמים, שהיו אומרים: בלבו לשומרו - טהור, אין בלבו לשומרו - טמא.	רבי ישמעאל:										◊	
בשלמא לרבי אלעזר בר צדוק - כל אחת ואחת חברתי אשת עם הארץ, ומסחה דעתה מינה.											!	◊
לרבי יונתן בן עמרם נמי, כיון דכלים דשבת עביד להו שימור טפי - מסח דעתיה מיניהו.											!	◊
אלא לרבי יונתן בן אלעזר - נעביד להו שימור בידיה דחבריה											◊	
חזקה, אין אדם משמר מה שביד חברו.	רבי יוחנן:										!	◊
ולא?											◊	
הרי שהיו חמריו ופועליו טעונין טהרות, אף על פי שהפליג מהן יותר ממיל - טהרותיו טהורות. ואם אמר להם: לכו ואני אבוא אחריכם - כיון שנתעלמו עיניו מהן טהרותיו טמאות.	והתניא:										◊	
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?											◊	
רישא במטהר חמריו ופועליו לכך.	רבי יצחק נפחא:										!	◊
אי הכי, סיפא נמי											◊	
אין עם הארץ מקפיד על מגע חבירו.											!	◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
--	---

Talmud Navigator

חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אי הכי רישא נמי												כ:
בבא להם דרך עקלתון.												כ:
אי הכי סיפא נמי												כ:
כיון דאמר להו לכו ואני אבוא אחרים - מיסמך סמכא דעתייהו.												כ:
הדרן עלך אין דורשין												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חומר בקדש מבתרומה: שמטבילין כלים בתוך כלים לתרומה - אבל לא לקדש'												■	מ
אחרונים ותוך ובית הצביטה בתרומה - אבל לא בקדש'													כ
הנושא את המדרס נושא את התרומה - אבל לא את הקדש'													כ
בגדי אוכלי תרומה מדרס לקדש.													כ
לא כמדת הקדש מדת התרומה: שבקדש מתיר ומנגב ומטביל ואחר כך קושר, ובתרומה קושר ואחר כך מטביל'													כ
כלים הנגמרים בטהרה צריכין טבילה לקדש, אבל לא לתרומה'													כ
הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש - אבל לא לתרומה'													כ
הרביעי בקדש פסול, והשלישי בתרומה.													כ
ובתרומה, אם נטמאת אחת מידי - חבירתה טהורה, ובקדש מטביל שתיהן, שהיד מטמא את חבירתה בקדש אבל לא בתרומה'													כ
אוכלין אוכלים נגובין בידיים מסואבות בתרומה, אבל לא בקדש													כ
האונן ומחוסר כפורים צריכין טבילה לקדש, אבל לא לתרומה.													כ.א.
בקדש מאי טעמא לא?												◊ ^	כ.א.
מפני שכבידו של כלי חוצץ.	רבי אילא:											◊ !	כ.א.
והא מדסיפא משום חציצה, רישא לאו משום חציצה												⚡	כ.א.
ולא כמדת הקדש מדת התרומה, שבקדש מתיר ומנגיב ומטביל ואחר כך קושר, ובתרומה קושר ואחר כך מטביל	דקתני סיפא:											⚡	כ.א.
רישא וסיפא משום חציצה, וצריכא: דאי אשמעינן רישא, הוה אמינא: היינו טעמא דלקדש לא, משום כבידו של כלי דאיכא, אבל סיפא, דליכא כבידו של כלי - אימא לקדש נמי לא הוי חציצה. ואי אשמעינן סיפא, הוה אמינא: היינו טעמא דלקדש לא, משום דקיטרא במיא אהדוקי מיהדק. אבל רישא, דמיא אקפווי מקפו ליה למנא - לא הויא חציצה, צריכא.												⚡ !	כ.א.
רבי אילא לטעמיה												■	כ.א.
עשר מעלות שנו כאן, חמש ראשונות - בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, אחרונות לקדש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקדש	דאמר רבי אילא אמר רבי חנינא בר פפא:											■ ■	כ.א.
מאי טעמא?												^	כ.א.
חמש קמייא דאית להו דררא דטומאה מדאורייתא - גזרו בהו רבנן בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, בתרייתא דלית להו דררא דטומאה מדאורייתא - גזרו בהו רבנן לקדש, לחולין שנעשו על טהרת הקדש - לא גזרו בהו רבנן.												!	כ.א.
מדסיפא הוי משום חציצה - רישא לאו משום חציצה.	רבא:											!	כ.א.
ורישא היינו טעמא: גזירה שלא יטביל מחטין וצינורות בכלי שאין בפיו כשופרת הנוד.	[רבא]											⚡ !	כ.א.
עירוב מקוואות כשופרת הנוד, כעוביה וכחללה בשתי אצבעות חוזרות למקומן.	כדתנן:											■ !	כ.א.
סבר לה כהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב: אחת עשרה מעלות שנו כאן' שש ראשונות בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש, אחרונות - לקודש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש.	[רב נחמן אמר רבה בר אבוב]											■	כ.ב.
מאי איכא בין דרבא לדרבי אילא?												^	כ.ב.
איכא בינייהו סל וגרונתני שמילאן כלים והטבילן.												!	כ.ב.
למאן דאמר משום חציצה - איכא, למאן דאמר משום גזירה שמא יטביל מחטין וצינורות בכלי שאין בפיו כשופרת הנוד - סל וגרונתני שאין בפיהן כשופרת הנוד ליכא												!	כ.ב.
ואזדא רבא לטעמיה												■	כ.ב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ה	ו	י	ב	ג	ד	א
סל וגרגותני שמילאן כלים והטבילין - טהורין, ומקוה שחלקו בסל וגרגותני - הטובל שם לא עלתה לו טבילה, דהא ארעא כולה הלחולי מחלחלא, ובעינן דאיכא ארבעים סאה במקום אחד.	דאמר רבא:								■	■	כב.
והני מילי - בכלי טהור, אבל בכלי טמא - מיגו דסלקא טבילה לכוליה גופיה דמנא - סלקא להו נמי לכלים דאית ביה.										◊	כב.
כלים שמילאן כלים והטבילין - הרי אלו טהורין, ואם לא טבל, מים המעורבים - עד שיהיו מעורבין כשפופרת הנוד.	דתנן:								■	■	כב.
מאי קאמר ואם לא טבל?									^		כב.
הכי קאמר: ואם אינו צריך להטבילו, ומים המעורבין - עד שיהיו מעורבין כשפופרת הנוד.									!		כב.
והא דרבא ודרבי אילא תנאי היא.										◊	כב.
סל וגרגותני שמילאן כלים והטבילין, בין לקודש בין לתרומה - טהורין לתרומה אבל לא לקודש.	דתניא: [ת"ק] אבא שאול:								◆	■	כב.
אי הכי תרומה נמי										⚡	כב.
למאן קאמרינן - חברים, חברים מידע ידעו										!	כב.
אי הכי קודש נמי										⚡	כב.
חזי ליה עם הארץ ואזיל מטביל										!	כב.
תרומה נמי חזי ליה עם הארץ ואזיל מטביל										⚡	כב.
לא מקבלינן מינייהו.										!	כב.
קודש נמי לא נקביל מינייהו										⚡	כב.
הויא ליה איבה.										!	כב.
תרומה נמי הויא ליה איבה										⚡	כב.
לא איכפת ליה. דאזיל יהיב ליה לכהן עם הארץ חבריה.										!	כב.
ומאן תנא דחייש לאיבה										^	כב.
רבי יוסי היא										!	כב.
מפני מה הכל נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה - כדי שלא יהא כל אחד ואחד הולך ובונה במה לעצמו, ושוורף פרה אדומה לעצמו.	דתניא, אמר רבי יוסי:									■	כב.
כמאן מקבלינן האידינא סהדותא מעם הארץ, כמאן - כרבי יוסי.	רב פפא:									■	כב.
וניחוש לשאלה?										⚡	כב.
כלי חרס מציל על הכל, דברי בית הלל	דתנן: [בית הלל]									◆	כב.
אינו מציל אלא על אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס.	בית שמאי:									◆	כב.
מפני מה?	אמרו להם בית הלל לבית שמאי:									^	כב.
מפני שהוא טמא על גבי עם הארץ, ואין כלי טמא חוצץ.	בית שמאי:									!	כב.
והלא טיהרתם אוכלין ומשקין שבתוכן	אמרו להם בית הלל:									⚡	כב.
כשטיהרנו אוכלין ומשקין שבתוכו - לעצמו טהרנו, אבל נטהר את הכלי שטהרתו לך ולו?	אמרו להם בית שמאי:									!	כב.
בושני מדבריהם, בית שמאי אפשר, אשה לשה בעריבה - אשה ועריבה טמאין שבעה ובצק טהור? לוגין מלא משקין, - [לוגין] טמא טומאת שבעה ומשקין טהורין?	תניא, אמר רבי יהושע:									■	כב.
נטפל לו תלמיד אחד מתלמידי בית שמאי, אמר לו: אומר לך טעמן של בית שמאי.										○	כב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמר לו: אמור.												○	כב:	
כלי טמא חוצץ או - אינו חוצץ?	אמר לו: [תלמיד ב"ש]											○	כב:	
אינו חוצץ.	אמר לו: [רבי יהושע]											○	כב:	
כלי של עם הארץ טמא או טהור?	[תלמיד ב"ש]											○	כב:	
טמא.	אמר לו: [רבי יהושע]											○	כב:	
ואם אתה אומר לו טמא, כלום משגיח עליך? ולא עוד, אלא שאם אתה אומר לו טמא, אומר לך שלי טהור ושלך טמא, וזהו טעמן של בית שמאי.	[תלמיד ב"ש]											○	כב:	
מיד הלך רבי יהושע ונשתטח על קברי בית שמאי, אמר: נעניתי לכם עצמות בית שמאי, ומה שתומות שלכם כך - מפורשות על אחת כמה וכמה.												○	כב:	
אמרו: כל ימיו הושהרו שינוי מפני תעניותיו.												○	כב:	
קתני מיהת: לך ולו, אלמא: שאלין מינייהו												⚡	כב:	
כי שילינן מינייהו - מטבלינן להו.												!	כב:	
אי הכי ניהדרו להו בית הלל לבית שמאי: כי שאלין מינייהו מטבלינן להו												⚡	כב:	
טמא מת בעי הזאה שלישי ושביעי, ומנא לשבעה יומי לא מושלי אינשי.												!	כב:	
ואטבילה לא מהימני?												⚡	כב:	
נאמנין עמי הארץ על טהרת טבילת טמא מת	והתניא:											⚡	כב:	
לא קשיא: הא - בגופו, הא - בכליו.	אביי:											!	כב:	
אידי ואידי בכליו, ולא קשיא הא - דאמר מעולם לא הטבילתי כלי בתוך כלי והא - דאמר הטבילתי אבל לא הטבילתי בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד.	רבא:											!	כב:	
נאמן עם הארץ לומר פירות לא הוכשרו, אבל אינו נאמן לומר פירות הוכשרו אבל לא נטמאו.	והתניא:											■	כב:	
ואגופו מי מהימן?												⚡	כב:	
חבר שבא להזות - מזין עליו מיד, עם הארץ שבא להזות - אין מזין עליו עד שיעשה בפנינו שלישי ושביעי?	והתניא:											⚡	כב:	
מתוך חומר שהחמרת עליו בתחילתו - הקלת עליו בסופו.	אלא אמר אביי:											!	כב:	
אחורים ותוך.													■	כב:
מאי אחורים ותוך?													^	כב:
כלי שנטמא אחוריו במשקין - אחוריו טמאין, תוכו אוגנו אזנו וידיו - טהורין. נטמא תוכו - כולו טמא.	כדתנן:											!	כב:	
ובית הצביטה וכו'													■	כב:
מאי בית הצביטה?													^	כב:
מקום שצובטו. וכן הוא אומר (רות ב') ויצבט לה קלי.	רב יהודה אמר שמואל:											!	כב:	
מקום שנקי הדעת צובעין.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											!	כב:	
כל הכלים אין להם אחורים ותוך, אחד קדשי המקדש ואחד קדשי הגבול.	תני רב ביבי קמיה דרב נחמן:											■	כב:	
קדשי הגבול מאי נינהו - תרומה	אמר ליה: [רב נחמן]											⚡	כב:	
אחורים ותוך ובית הצביטה לתרומה	והתנן:											⚡	כב:	
דלמא לחולין שנעשו על טהרת הקודש קאמרת.												!	כב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדרכתן מילתא דאמר רבה בר אבוי: אחת עשרה מעלות שנו כאן' שש ראשונות - בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש, אחרונות - לקודש, אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש.	[רב נחמן]											■
הנושא את המדרס נושא את התרומה אבל לא את הקודש.												■
קודש מאי טעמא לא												^
משום מעשה שהיה.												!
מעשה באחד שהיה מעביר חבית של יין קודש ממקום למקום, ונפסקה רצועה של סנדלן, ונטלה והניחה על פי חבית, ונפלה לאויר החבית, ונטמאת. באותה שעה אמרו: הנושא את המדרס נושא את התרומה, אבל לא את הקודש.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											◊
אי הכי תרומה נמי?												⚡
הא מגי' - רבי חנניה בן עקביא היא, דאמר: לא אסרו אלא בירדן ובספינה, וכמעשה שהיה.	[רבי חנניה בן עקביא]											◊
מאי היא?												^
לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה, ולא יעמוד בצד זה ויורקם לצד אחר, ולא ישיטם על פני המים, ולא ירכב על גבי בהמה, ולא על גבי חבירו, אלא אם כן היו רגליו נוגעות בקרקע. אבל מעבירן על גבי הגשר ואינו חושש. אחד הירדן ואחד שאר הנהרות.	דתניא: [ת"ק]											◊
לא אסרו אלא בירדן, ובספינה, וכמעשה שהיה.	רבי חנניה בן עקביא:											◊
מאי מעשה שהיה?												^
מעשה באדם אחד שהיה מעביר מי חטאת ואפר חטאת בירדן ובספינה, ונמצא כזית מת תחוב בקרקעיתא של ספינה. באותה שעה אמרו: לא ישא אדם מי חטאת ואפר חטאת ויעבירם בירדן ובספינה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											◊
סנדל טמא, סנדל טהור מהו? חבית פתוחה, חבית סתומה מהו? עבר ונשא מהו?	איבעיא להו:											◊
אם עבר ונשא - טמא	רבי אילא:											◊
עבר ונשא - טהור.	רבי זירא:											◊
כלים הנגמרים בטהרה כו'.												■
דגמרינהו מאן?												^
אילימא דגמרינהו חבר												!
למה להו טבילה?												⚡
אלא דגמרינהו עם הארץ												!
נגמרין בטהרה קרי להו?												⚡
רבה בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:												◊
דנפל אימת?												^
אילימא מקמי דליגמריה												!
הא לאו מנא הוא.												⚡
אלא בתר דגמריה												!
מיוזהר זהיר בהן												⚡
לעולם מקמיה דגמריה, ודלמא בעידנא דגמריה עדיין לחה היא.												◊
טבילה - אין, הערב שמש - לא.												■
מתניתין דלא כרבי אליעזר.												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שפופרת שחתכה לחטאת	דתנן:											◊	כג.
יטבול מיד	רבי אליעזר:			◆	■	■						◊	כג.
יטמא ואחר כך יטבול.	רבי יהושע:			◆	■	■						◊	כג.
והיונן בה: דחתכה מאן?						^							כג.
אילימא דחתכה חבר						!							כג.
למה לי טבילה?				⚡									כג.
ואלא דחתכה עם הארץ						!							כג.
בהא לימא רבי יהושע יטמא ויטבול? הא טמא וקאן				⚡									כג.
לעולם דחתכה חבר, ומשום צינורא דעם הארץ דנפל.	רבה בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:					!						◊	כג.
אימת?						^							כג.
אילימא מקמי דליחתכה						!							כג.
הא לאו מנא הוא				⚡									כג.
ואלא בתר דחתכה						!							כג.
מיוזר זהיר בה				⚡									כג.
לעולם מקמי דליחתכה, דלמא בעידנא דחתכה עדיין לחה היא.						!						◊	כג.
בשלמא לרבי יהושע - היינו דאיכא היכירא לצדוקין.								■				◊	כג.
מטמאין היו את הכהן השורף את הפרה, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי שמש היתה נעשית.	דתנן:							■	■			◊	כג.
אלא לרבי אליעזר, אי אמרת בשלמא בעינן הערב שמש - היינו דאיכא היכירא לצדוקין, אלא אי אמרת בעלמא לא בעינן הערב שמש, מאי היכירא לצדוקין איכא						⚡						◊	כג.
עשאוה כטמא שרץ.	רב:					!						◊	כג.
אלא מעתה לא תטמא אדם חותכה ומטבילה - טעון טבילה.				⚡								◊	כג.
ואלא, עשאוה כטמא מת.						!						◊	כג.
אי הכי, תיבעי הזאת שלישי ושביעי אלמה תניא: חותכה ומטבילה - טעון טבילה, טבילה - אין, הזאת שלישי ושביעי - לא				⚡									כג.
אלא: עשאוה כטמא מת בשביעי שלו.						!						◊	כג.
מעולם לא חידשו דבר בפרה	והתניא:			⚡								◊	כג.
שלא אמרו קורדום מטמא מושב.	אביי:					!						◊	כג.
(ויקרא ט"ו) והישב על הכלי, יכול כפה סאה וישב עליה, תרקב וישב עליה, יהא טמא? תלמוד לומר: והישב על הכלי אשר ישב עליו,,, יטמא - מי שמיוחד לשיבה, יצא זה, שאומרים לו עמוד ונעשה מלאכתנו.	כדתניא:							■	■				כג.
הכלי מצרף מה שבתוכו לקדש אבל לא לתרומה.												■	כג.
מנא הני מילי?												^	כג.
דאמר קרא (במדבר ז') כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת - הכתוב עשאו לכל מה שבכף אחת.	רבי חנין:							◆	!			◊	כג.
הוסיף רבי עקיבא: הסלת והקטרת והלבונה והגחלים, שאם נגע טבול יום במקצתו - פסל את כולו.	מתיב רב כהנא:							⚡				◊	כג.
והא דרבנן היא												⚡	כג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממאי										^		כג:
העיד רבי שמעון בן בתירא על אפר חטאת שנגע הטמא במקצתו, שטימא את כולו. וקתני: הוסיף רבי עקיבא	מדקתני רישא:										ז	כג:
לא נצרכא אלא לשירי מנחה. דאורייתא, צריך לכלי הכלי מצרפו, שאין צריך לכלי - אין כלי מצרפו, ואתו רבנן וגורו דאף על גב דאינו צריך לכלי - כלי מצרפו.	ריש לקיש משום בר קפרא:										!	כד:
תינה סלת, קטורת ולבונה מאי איכא למימר?											ז	כד:
כגון שצברן על גבי קרטבלא. דאורייתא, יש לו תוך מצרף, אין לו תוך - אינו מצרף, ואתו רבנן ותיקנו דאף על גב דאין לו תוך - מצרף.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!	כד:
ופליגא דרבי חנין אדרבי חייה בר אבא.											■	כד:
מעדותו של רבי עקיבא נשנית משנה זו.	דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:										◆ ■	כד:
הרביעי בקדש פסול												כד: <
מנין לרביעי בקדש שהוא פסול?	תניא, אמר רבי יוסי:										^ ■	כד:
ודין הוא: ומה מחוסר כפורים שמתור בתרומה - פסול בקדש, שלישי שפסול בתרומה - אינו דין שיעשה רביעי לקדש?											!	כד:
ולמדנו שלישי לקדש מן התורה, ורביעי בקל וחומר.											!	כד:
שלישי לקדש מן התורה מנין?											^	כד:
דכתיב (ויקרא ז') והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל, מי לא עסקינן דנגע בשני - וקאמר רחמנא לא יאכל.											!	כד:
רביעי מקל וחומר - הא דאמרן.											■	כד:
ובתרומה אם נטמאת כו'.												כד: <
בחיבורין שנו, אבל שלא בחיבורין - לא.	רב שיזבי:											כד:
יד נגובה - מטמא חבירתה, לטמא לקדש, אבל לא לתרומה, דברי רבי.	איתיביה אביי: [רבי]										◆ ■ ז	כד:
לפסול, אבל לא לטמא.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◆ ■ ז	כד:
אי אמרת בשלמא שלא בחיבורין - היינו רבותיה דנגובה. אלא אי אמרת בחיבורין אין, שלא בחיבורין לא - מאי רבותא דנגובה?											■ ז	כד:
לא שנו אלא אידו אבל יד חבירו לא.	איתמר נמי, אמר ריש לקיש:										◆ ■	כד:
אחד ידו ואחד יד חבירו, באותה היד - לפסול אבל לא לטמא.	רבי יוחנן:										◆ ■	כד:
ממאי											^	כד:
שהיד משמאה חבירתה לקדש, אבל לא לתרומה.	מדקתני סיפא:										! ■	כד:
הא תו למה לי? הא תנא ליה רישא											ז !	כד:
אלא לאו שמע מינה: לאתווי יד חבירו.											! !	כד:
ואף ריש לקיש הדר ביה											■	כד:
אחד ידו ואחד יד חבירו, באותה היד - לפסול אבל לא לטמא.	דאמר רבי יונה אמר רבי אמי אמר ריש לקיש:										■	כד:
ולפסול אבל לא לטמא תנאי היא.											■	כד:
כל הפוסל בתרומה - מטמא ידים להיות שניות, ויד מטמא חבירתה, דברי רבי יהושע.	דתנן: [רבי יהושע]										◆ ■	כד:
ידים שניות הן, ואין שני עושה שני.	חכמים:										◆ ■	כד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לאו - שני הוא דלא עביד, הא שלישי - עביד												כד:
דלמא לא שני עביד, ולא שלישי.												כד:
אלא כי הני תנאי												כד:
יד נגובה מטמא את חבירתה לטמא בקדש, אבל לא לתרומה. דברי רבי.	דתניא: [רבי]											כד:
אותה יד לפסול, אבל לא לטמא.	רבי יוסי ברבי יהודה											כד:
אוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות כו'.												כד:
וכי יש נגובה לקדש? והלא חיבת הקדש מכשרתן	תניא, אמר רבי חנינא בן אנטיגנוס:											כד:
לא צריכא כגון שתחב לו חבירו לתוך פיו, או שתחב הוא לעצמו בכוש ובכרכר, וביקש לאכול צנון ובצל של חולין עמהן.												כד:
לקדש - גזרו בהו רבנן, לתרומה - לא גזרו בהו רבנן.												כד:
האונן ומחוסר כפורים כו'												כד:
מאי טעמא?												כד:
כיון דעד האידנא הוה אסירי - אצרכינהו רבנן טבילה.												כד:
חומר בתרומה, שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה, ובשעת הגיתות והבדים - אף על התרומה.												כד:
עברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין של תרומה - לא יקבלנה ממנו, אבל מניחה לגת הבאה.												כד:
ואם אמר לו: הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן.												כד:
כדי יין וכדי שמן המדומעות - נאמנין עליהם בשעת הגיתות והבדים, וקודם לגיתות שבעים יום.												כה:
ביהודה - אין, ובגליל - לא. מאי טעמא?												כה:
מפני שרצועה של כותים מפסקת ביניהן.	ריש לקיש:											כה:
וניתיב בשידה תיבה ומגדל												כה:
הא מני - רבי היא, דאמר: אהל זרוק לאו שמיה אהל.	[רבי]											כה:
הנכנס לארץ העמים בשידה תיבה ומגדל, רבי מטמא	דתניא: [רבי]											כה:
מטהר.	רבי יוסי ברבי יהודה											כה:
ולייטוה בכלי חרס המוקף צמיד פתיל												כה:
שונין, אין הקדש ניצול בצמיד פתיל.	רבי אליעזר:											כה:
אין חטאת ניצלת בצמיד פתיל	והתניא:											כה:
מאי לאו, הא קדש ניצול												כה:
לא, הא מים שאינן מקודשים ניצולין בצמיד פתיל.												כה:
חברייא מדכן בגלילא	והאמר עולא:											כה:
מניחין, ולכשיבא אליהו ויטהרנה.												כה:
ובשעת הגיתות נאמנין אף על התרומה.												כה:
הגומר זיתיו - ישייר קופה אחת, ויתננה לעני כהן [לעני כהן]	ורמינהו:											כה:
לא קשיא: הא - בחרפי, הא - באפלי.	רב נחמן:											כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

חגיגה-חומר בקודש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	אמר ליה רב אדא בר אהבה:											
כגון מאי? - כאותן של בית אביך.	רב יוסף:											
בגלילא שנו.	איתיביה אביי:											
עבר הירדן והגליל - הרי הן כיהודה, נאמנין על היין בשעת היין, ועל השמן בשעת השמן. אבל לא על היין בשעת השמן, ולא על השמן בשעת היין												
אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא.												
עברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין לא יקבלנה הימנו, אבל מניחה לגת הבאה.	בעו מיניה מרב ששת:											
עבר וקיבלה, מהו שיניחנה לגת הבאה?	אמר להו: [רב ששת]											
תניתוה, חבר ועם הארץ שירשו את אביהם עם הארץ, יכול לומר לו: טול אתה חטין שבמקום פלוני, ואני חטין שבמקום פלוני. טול אתה יין שבמקום פלוני, ואני יין שבמקום פלוני. אבל לא יאמר לו: טול אתה לח ואני יבש, טול אתה חטין ואני שעורים.	ותני עלה:											
אותו חבר שורף הלח ומניח את היבש.	אמאי? יניחנה לגת הבאה											
בדבר שאין לו גת.	ויניחנו לרגל											
בדבר שאינו משתמר לרגל.	ואם אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש נאמן.											
תנן התם: [ב"ש וב"ה]	מדין בית שמאי ובית הלל שבדקין לעושי פסח, ואין בודקין לאוכלי תרומה.											
מאי בודקין?	רב יהודה אמר שמואל:											
מנפח אדם בית הפרס והולך.	ורבי חייא בר אבא משמיה דעולא:											
בית הפרס שנדש טהור לעושי פסח, לא העמידו דבריהן במקום כרת. לאוכלי תרומה - העמידו דבריהן במקום מיתה.	איבעיא להו:											
בדק לפסחו, מהו שיאכל בתרומתו?	עולא:											
בדק לפסחו מותר לאכול בתרומתו	רבה בר עולא:											
בדק לפסחו - אסור לאכול בתרומתו.	אמר ליה ההוא סבא:											
לא תפלוג עליה דעולא, דתנן כוותיה: ואם אמר: הפרשתי לתוכה רביעית קדש - נאמן. אלמא: מדמהימן אקדש - מהימן נמי אתרומה, הכא נמי: מדמהימן אפסח - מהימן נמי אתרומה.	כדי יין וכדי שמן כו'.											
כדי יין וכדי שמן כו'.	תנא:											
אין נאמנין לא על הקנקנים ולא על התרומה.	קנקנים דמאי?											
קנקנים דקדש	מיגו דמהימן אקדש, מהימן נמי אקנקנים											
אלא קנקנים דתרומה	פשיטא השתא אתרומה לא מהימן - אקנקנים מהימן?											
אלא בריקנים דקדש ובשאר ימות השנה, ובמלאין דתרומה ובשעת הגיתות.	כדי יין וכדי שמן המדומעות.											
כדי יין וכדי שמן המדומעות.	מאי לאו מדומעות דתרומה?											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מדומעות דקדש.	דבי רבי חייא:										◊	כה:
ומי איכא דימוע לקדש?											¿	כה:
במטהר את טבלו ליטול ממנו נסכים.	דבי רבי אלעאי:										◊	כה:
קודם לגיתות שבעים יום											■	< כה:
שמע מינה: דינא הוא דעילויה אריסא למיטרה אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא.	אביי:										◊	כה:
מן המודיעים ולפנים - נאמנין על כלי חרס, מן המודיעים ולחוץ - אין נאמנין.											■	מ כה:
כיצד?											◊	כה:
הקדר שהוא מוכר הקדרות נכנס לפנים מן המודיעים, הוא הקדר והן הקדרות והן הלוקחין - נאמן, יצא - אינו נאמן.											!	כה:
מודיעים, פעמים כלפנים, פעמים כלחוץ.	תנא:										■	ג כה:
כיצד?											◊	כה:
קדר יוצא וחבר נכנס - כלפנים, שניהן נכנסין או שניהן יוצאין - כלחוץ.											!	כה:
הקדר שמכר את הקדירות ונכנס לפנים מן המודיעים.	אביי: אף אנן נמי תנינא:										■	כ. כה:
טעמא - דלפנים מן המודיעים, הא מודיעים גופה - לא מהימן											■	כ. כה:
יצא - אינו נאמן	אימא סיפא:										¿	כ. כה:
הא מודיעים גופה - נאמן											■	כ. כה:
אלא לאו שמע מינה: כאן - בקדר יוצא וחבר נכנס, כאן - בששניהן יוצאין או שניהן נכנסין שמע מינה.											!	כ. כה:
נאמנין בכלי חרס הדקין לקודש.	תנא:										■	כ. כה:
והוא שניטלין בידו אחת.	ריש לקיש:										◊	כ. כה:
אפילו שאין ניטלין בידו אחת.	רבי יוחנן:										◊	כ. כה:
לא שנו אלא ריקנין, אבל מלאין - לא.	ריש לקיש:										◊	כ. כה:
אפילו מלאים, ואפילו אפיקרסותו לתוכו.	רבי יוחנן:										◊	כ. כה:
ומודה רבי יוחנן במשקין עצמן שהן טמאין. ואל תתמה, שהרי לגין מלא משקין, - לגין טמאין טומאת שבעה ומשקין טהורין.	רבא:										■	כ. כה:
הגבאין שנכנסו לתוך הבית, וכן הגנבים שהחזירו את הכלים, נאמנין לומר לא נגענו											■	מ כה:
ובירושלים נאמנין על הקודש, ובשעת הרגל אף על התרומה.											■	כ. כה:
הגבאין שנכנסו לתוך הבית, הבית כולו טמא	ורמינהי:										¿	ג כה:
לא קשיא: הא - דאיכא נכרי בהדיהו, הא - דליכא נכרי בהדיהו.											!	כ. כה:
אם יש נכרי עמהן - נאמנין לומר לא נכנסנו אבל אין נאמנים לומר נכנסו אבל לא נגענו.	דתנן:										!	כ. כה:
וכי איכא נכרי בהדיהו מאי הוי?											¿	כ. כה:
אימת נכרי עליהן	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◊	כ. כה:
אימת מלכות עליהן.	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]										◊	כ. כה:
מאי בינייהו?											¿	כ. כה:
איכא בינייהו נכרי שאינו חשוב.											!	כ. כה:
וכן הגנבים שהחזירו את הכלים.											■	< כ. כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הגיגה-חומר בקודש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הגנבים שנכנסו לתוך הבית - אינו טמא אלא מקום דריסת רגלי הגנבים	ורמינהי:											◊ ⚡
כשעשו תשובה.	רב פנחס משמיה דרבה:											◊ !
דיקא נמי, דקתני שהחזירו את הכלים, שמע מינה.												■ ■
ובירושלים נאמנין על הקודש												■ <
נאמנין על כלי חרס גסין לקודש.	תנא:											◊ ■
וכל כך למה												^
שאין עושין כבשונות בירושלים.												◊ !
ובשעת הרגל אף על התרומה												■ <
מנהני מילי?												^
דאמר קרא (שופטים כ') ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים - הכתוב עשן כולן חברים.	רבי יהושע בן לוי:											◊ !
הפותח את חביתו, והמתחיל בעיסתו על גב הרגל, רבי יהודה אומר יגמור	[רבי יהודה]											◆ ■
לא יגמור.	חכמים:											◆ ■
יתיב רבי אמי ורבי יצחק נפחא אקילעא דרבי יצחק נפחא.												○ ◊
מהו שיניחנה לרגל אחר?	פתח חד ואמר:											^ ◊
יד הכל ממשמשין בה, ואת אמרת יניחנה לרגל אחר?	אמר ליה אידך:											!
אטו עד האידינא לאו יד הכל ממשמשין בה?	אמר ליה:											⚡
הכי השתא בשלמא עד האידינא - טומאת עם הארץ ברגל רחמנא טהרה, אלא השתא - טמא הוא.	אמר ליה:											! ◊
יניחנה לרגל אחר	נימא כתנאי: דתני חדא:											◆ ⚡ ◊
לא יניחנה לרגל אחר.	ותניא אידך:											◆ ⚡ ◊
מאי לאו תנאי היא?												■ ⚡
לא, הא דקתני יניחנה - רבי יהודה, והא דקתני לא יניחנה - רבנן.												! ◊
ותסברא? הא רבי יהודה יגמור קאמך												⚡
אלא: הא דקתני לא יניחנה - רבי יהודה, והא דקתני יניחנה - רבנן. ומאי לא יניחנה - שאין צריך להניחה.												! ◊
משעבר הרגל מעבירין על טהרת העזרה.												■
עבר הרגל ליום ששי - לא היו מעבירין, מפני כבוד השבת.	[ת"ק]											◆ ■
אף לא ביום חמישי, שאין הכהנים פנויין.	רבי יהודה:											◆ ■
שאין הכהנים פנויין מלהוציא בדשן.	תנא:											■ ◊
כיצד מעבירין על טהרת עזרה? מטבילין את הכלים שהיו במקדש, ואומרין להם: הזהרו שלא תגעו בשלחן.												■
כל הכלים שהיו במקדש יש להם שניים ושלישים, שאם נטמאו הראשונים - יביאו שניים תחתיהן.												■
כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה, חוץ ממזבח הזהב, ומזבח הנחשת, מפני שהן כקרקע, דברי רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]											◆ ■
מפני שהן מצופין.	חכמים:											◆ ■
הזהרו שמה תגעו בשולחן, ובמנורה.	תנא:											■ ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חגיגה-חומר בקודש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ותנא דידן, מאי טעמא לא תני מנורה?											ז	◊	כו.
שלחן - כתיב ביה תמיד, מנורה לא כתיב בה תמיד.											!	◊	כו.
ואידך											ז		כו.
כיון דכתיב (שמות כ"ו) ואת המנרה נכה השלחן - כמאן דכתיב בה תמיד דמי.	[אידך]										!	◊	כו.
ואידך											ז		כו.
ההוא לקבוע לה מקום הוא דאתא.	[אידך]										!	◊	כו.
תיפוק לי דכלי עץ העשוי לנחת הוא, וכל כלי עץ העשוי לנחת לא מטמא, מאי טעמא - דומיא דשק בעינן, מה שק מיטלטל מלא וריקם - אף כל מיטלטל מלא וריקם?											ז	◊	כו.
האי נמי מיטלטל מלא וריקם הוא, כדריש לקיש.											!	◊	כו.
מאי דכתיב (ויקרא כ"ד) על השלחן הטהר - מכלל שהוא טמא. ואמאי? כלי עץ העשוי לנחת הוא, ואינו מקבל טומאה אלא מלמד שמגביהין אותו, ומראין בו לעולי רגלים לחם הפנים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום, סילוקו כסידורו.	דאמר ריש לקיש:										!	◊	כו.
נס גדול נעשה בלחם הפנים - כסידורו כך סילוקו, שנאמר (שמואל א' כ"א) לשום לחם חם ביום הלקחו.	דאמר רבי יהושע בן לוי:										!		כו.
ותיפוק לי משום ציפוי											ז	◊	כו.
השלחן והדולפקי שנפחתו או שחיפן בשייש, ושייר בהם מקום הנחת כוסות - טמא.	דהתנן: [ת"ק]										ז	◊	כו.
מקום הנחת החתיכות.	רבי יהודה:										ז	◊	כו.
וכי תימא שאני עצי שטים דחשיבי ולא בטלי											!		כו.
לא שנו אלא בכלי אכסלגים הבאין ממדינת הים, אבל בכלי מסמים - לא בטלי, שפיר.	הניחא לריש לקיש, דאמר:										ז	◊	כו.
אפילו בכלי מסמים נמי בטלי, מאי איכא למימר?	אלא לרבי יוחנן, דאמר:										ז	◊	כו.
וכי תימא: כאן - בציפוי עומד, כאן - בציפוי שאינו עומד											!		כו.
בציפוי עומד או בציפוי שאינו עומד, בחופה את לבזבזיו או בשאינו חופה את לבזבזיו	הא בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:										ז		כו.
לא שנו בציפוי עומד, ולא שנו בציפוי שאינו עומד, לא שנו בחופה את לבזבזיו ולא שנו בשאינו חופה את לבזבזיו	ואמר ליה: [רבי יוחנן]										ז	◊	כו.
אלא: שאני שלחן דרחמנא קרייה עץ, דכתיב (יחזקאל מ"א) המזבח עץ שלש אמות גבוה וארכו שתיים אמות ומקצועותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'.											!		כו.
פתח במזבח וסיים בשלחן.											ז		כו.
בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם, עכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו.	רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:										!	◊	כו.
כל הכלים שהיו במקדש טעונין טבילה, חוץ ממזבח הזהב, ומזבח הנחשת, מפני שהן כקרקע, דברי רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]												כו.
מזבח הנחשת - דכתיב (שמות כ') מזבח אדמה תעשה לי													כו.
מזבח הזהב - דכתיב (במדבר ג') המנרה והמזבחת איתקוש מזבחות זה לזה.													כו.
מפני שהן מצופין	חכמים:												כו.
אדרבה, כיון דמצופין נינהו מיטמאן											ז		כו.
אימא: וחכמים מטמאין מפני שהן מצופין.											!	◊	כו.
רבנן לרבי אליעזר קאמרי: מאי דעתך, משום דמצופין - מיבטל בטיל צפויין גביהו.	ואיבעית אימא:										!	◊	כו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p> <p>מקרא-key:</p>

Talmud Navigator

חגיגה-חומר בקודש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבי אבהו אמר רבי אלעזר:											כז.
תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן, קל וחומר מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא - הסך מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים, שכל גופן אש, דכתיב (ירמיהו כ"ג) הלא כה דברי כאש נאם ה' - על אחת כמה וכמה.												כז.
אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל, קל וחומר ממזבח הזהב' מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב, כמה שנים אין האור שולטת בו, פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון, דכתיב (שיר השירים ד') כפלה הרמון רקתך, אל תקרי רקתך אלא רקנין שבך - על אחת כמה וכמה.	ריש לקיש:											
הדרן עלך חומר בקודש וסליקא לה מסכת חגיגה												